

[Indenrigsministeren]

blevet luget ud. Jeg synes, at der i bemærkningerne er en forholdsvis let forståelig forklaring på, hvordan systemet er bygget op, men at kalde det let, ville bestemt være en overdrivelse, som måske næsten ville påkalde sig en påtale fra Folketingets formand, og den risiko vil jeg ikke løbe.

Jeg mener, at vi skylder kommunalpolitikere og embedsmændene i kommunerne en virkelig stor, gennemgående reform på udligningsområdet. Jeg påstår ikke, at vi vil være i stand til at levere en sådan i løbet af den næste folketingssamling eller måske ikke engang i den efterfølgende, men jeg vil gerne bekræfte, at regeringen har den store ambition, at vi vil forsøge at lave et langt lettere fatteligt udligningssystem end det, der er tale om her, og hvis jeg sagde til hr. Poul Nødgaard, at jeg faktisk har den ambition at blive siddende som indenrigsminister, indtil det er lykkedes, kan det godt være, at han ville fortryde sin efterlysning under debatten i dag. Pointen i det er, at det er en meget stor opgave at gå i gang med, men vi er så småt begyndt at forberede den, og derfor vil vi godt give kommunerne et bedre og mere gennemskueligt redskab at arbejde med.

Når vi gerne vil det, er det også, fordi det faktisk efter regeringens opfattelse er et demokratisk problem, at det, der er det store økonomiske styringsredskab, kun forstås af ganske få, og derfor må vi i fællesskab påtage os den forpligtelse at forsøge at skabe et system, som flere kan gennemskue ikke blot nogenlunde, men til bunds, så man dermed måske også får nogle lidt mere seriøse debatter om de pengestrømme, der går imellem de enkelte dele af Danmark og dermed også imellem de enkelte kommuner.

Fru Sonja Albrink var også inde på en efterlysning af nogle af de ting, jeg netop har svaret på, men gik lidt mere specifikt ind på nogle konkrete ting, og i den forbindelse vil jeg godt pege på, at vi også er optaget af, at udligningssystemet måske nok i højere grad skulle tage hensyn til forskellighederne i kommunernes udgiftsmæssige situation.

Jeg tror, at vi hele tiden bør tilstræbe, at udligningssystemet bliver så retfærdigt som muligt, samtidig med at det – og dér er vi igen tilbage i indvikletheden – nødig skulle være så specifikt, at man til sidst helt mister overblikket over ordningerne.

Mange kommuner føler i dag ikke, at udgiftsbehovsudligningen i tilstrækkelig grad giver dem kompensation for sådan noget som de sociale udgifter. Det er også baggrunden for, at vi i bemærkningerne til lovforslaget har skrevet, at vi under de kommende kommuneforhandlinger vil tage spørgsmålet om budgetgarantiens fordeling op; jeg nævnte det vistnok også under den debat, vi havde i Folketinget i går, og det løfte vil jeg godt gentage.

Uanset de forhandlinger vil der nok også være behov for at arbejde videre med til stighed at få den bedst mulige udligningsordning, også i forhold til f.eks. førtidspensionsudgifterne. Her er der tale om et forholdsvis nyt kommunalt udgiftsområde, som oven i købet vil vokse i de kommende år.

Om det vil jeg godt sige, at efter en række tekniske undersøgelser har vi foreløbig valgt at inddrage et nyt udgiftsbehovskriterium for udligningen, nemlig antallet af 20-59-årige uden beskæftigelse.

Der er nogle, der under debatten har været inde på, at det er noget rent politisk, og det kan man måske nok sige, men det er under alle omstændigheder et behov, der er umiddelbart identificerbart i de kommuner, der har det som et særlig tungt problem.

Vi vil imidlertid meget nøje følge udgiftsudviklingen i førtidspensionerne med henblik på hele tiden at få den bedst mulige udligning, og vi vil naturligvis i den forbindelse også have blik for, at kommunerne ikke skal belønnes for en uøkonomisk adfærd. Det siger jeg specielt med adresse til hr. Helge Adam Møller, der nærmest påstod det modsatte i sit indlæg.

Der kan også være tale om andre overvejelser, f.eks. at man ser på nogle ændringer, der kan medvirke til, at kommunerne får lov til at beholde en større del af de skattepenge, som de kan fremskaffe ved en ekstra ligningsindsats – det siger jeg som en imødekommelse af det synspunkt, som fru Sonja Albrink var inde på i sit indlæg – og det gælder ikke mindst i de kommuner, hvor der i dag er en meget høj udligningsindsats. Derfor vil jeg også bede Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg, hvor de kommunale parter er repræsenteret, om fortsat at følge disse områder og navnlig om at fremsætte forslag til mere permanente løsninger på de problemer, jeg har været inde på her.